

Af *figur 1* ses antallet af fremsatte lovforslag og forslag til folketingsbeslutning pr. uge gennem folketingsåret. Som det ses, er adgangen til at fravige ovennævnte frist benyttet i et betydeligt omfang.

Antallet af *forespørgsler* (jfr. forretningsordenens § 21) var 33, antallet af *redegørelser* fra ministrene (jfr. forretningsordenens § 19) var 20, og antallet af *spørgsmål til ministre* (jfr. forretningsordenens § 20) var 1.666. Efter anmodning fra spørgerne blev der for 1.430 af disse spørgsmål bedt om skriftlig besvarelse.

Til belysning af udviklingen gennem de sidste 30 år er i *tabel 4* anført en oversigt over antallet af forespørgsler, antallet af redegørelser og antallet af spørgsmål til ministre.

Antallet af spørgsmål, 1.666, er det største, der nogen sinde er registreret. Af disse blev dog 13 ikke besvaret, da de inden besvarelsen blev taget tilbage af de pågældende spørgerne.

Af *tabel 5* fremgår, til hvilke ministre disse spørgsmål blev stillet, og *tabel 6* viser de 131 spørgende folketingsmedlemmer fordelt efter, hvor mange spørgsmål de har stillet.

Efter spørgernes partigruppering fordelte spørgsmålene sig således: socialdemokratiet 229, det konservative folkeparti 42, venstre 47, socialistisk folkeparti 513, centrum-demokraterne 59, fremskridtspartiet 410, det radikale venstre 80, venstresocialisterne 202, kristeligt folkeparti 54, medens der af medlemmer uden for partierne blev stillet 30 spørgsmål.

De her omhandlede onsdagsspørgsmål må ikke forveksles med de skriftlige spørgsmål (herunder skriftlige samrådspørgsmål), der af folketingsudvalgene stilles til ministrene. Antallet af disse sidstnævnte spørgsmål er tilsammen langt større end antallet af onsdagsspørgsmål, nemlig 7.183 spørgsmål i folketingsåret 1982-83, jfr. *tabel 8*.

Afvigelser fra forretningsordenens regler om det tidsrum, der skal hengå mellem forslags fremsættelse og behandling og mellem behandlingerne, er i 1982-83 forekommet ved